

Г О В О Р

ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ
ДРАЖИМИРА МАРУШИЋА НА СВЕЧАНОСТИ ПОВОДОМ ОТКРИВАЊА
СПОМЕНИКА ВОЈВОДИ ЖИВОЈИНУ МИШИЋУ

3. децембара 1995. године

Поштована господо, драги гости
и суграђани! која је своју животворност
почезала у Балканским и Првом светском рату.

Победоносна сувоборско-колубарска битка
започета је у зору 3.децембра 1914.године. Из
ове зграде пред којом се налазимо, њома је ко-
мандовао генерал Живојин Мишић, командант Прве
армије.Само пет дана касније трупама те армије
је саопштено:

"Необично обрадовани јуначким подвизима
Прве армије при њеном снажном налету на неприја-
теља са положаја испред Горњег Милановца, са
окомака Рудника и уз окомке Сувобора, којом је
приликом одбрањен и Горњи Милановац... председ-
ништво града Г.Милановца за ова херојска дела
Прве армије почастовало је вашег команданта за
почасног грађанина града Горњег Милановца. Са
највећим поносом, у име Прве армије примио сам
ову њихову жељу која је у исто време и похвала
за јунаке Прве армије".

У потпису:командант, генерал Живојин
Мишић.

Ето:данас подижемо споменик првом и већ
81 годину једином почасном грађанину Горњег Ми-
лановца – великом генералу, мудрој војсковођи и
непобедивом Србину – војводи Живојину Мишићу.

Историчари и војни аналитичари су забележили да је Живојин Мишић, уз Радомира Путника, Степу Степановића и Петра Бојовића, творац
лану Обреновићу.

српске војне доктрине која је своју животворност показала у балканским и Првом светском рату.

Драги пријатељи, Живојин Мишић је и много више од тога. Он је српска суштина и судбина. Жилаво чобанче, mudar ратник и пркосан победник.

Син Анђелије из Коштунића и Радована Мишића из Струганика беше сличан свим синовима што су их на овим просторима рађале српске Анђелије и Радовани. Само му је судбина одредила да природну обдареност допуни широким војним образовањем и богатим војничким искуством у шест ратова. Али, међу најбољега је издигло оно што се не може научити, већ се преноси геном, макар се човек родио и под "шефтелијом" у некој ливади на Балкану. То је љубав за свој народ. Живојин Мишић је добро познавао и поштовао сељачку шајкачу и војничку душу и зато је могао да заигра на карту српског ината у тренутку кад је све изгледало изгубљено. Свет је најавио пораз српске војске, а она је неочекивано узвратила победом.

Зато је војвода Мишић, као војсковођа ушао у све војне енциклопедије света, а као човек – у легенду.

Ми се на овај начин још једном поклањамо његовим заслугама, његовој храбрости и мудрости, скромности и човечности.

Овај споменик, рад академског вајара Небојше Савовића-Неса је истовремено и лекција из историје, наук за нашу децу, баш као и споменик Милану Обреновићу.

Многи се питају, чак замерају зашто баш ових година кад је српски народ пролазио кроз још једну голготу ми подижемо споменике. А ја мислим да нас баш таква времена с разлогом враћају људима и догађајима који су синоним наше храбрости, наше судбине и трајања. У добру нам се чини као да је све с неба пало, па брзо постајемо заборавни и лаковерни.

Поштована господо, да смо овај споменик открили пре само месец дана тешко да би пред уклесаним очима војводе Мишића могли да сакријемо и бол и бес због незаслуженог страдања нашег народа и незаслужене анатеме и изолације целе Србије и Црне Горе. Као што ни сада не можемо да сакријемо радост и наду које је донело потписивање споразума о миру и суспензија санкција. Знамо ми добро да је свет у овом рату држао у рукама и воду и ватру, али знамо исто тако да је Србија први пут у једној таквој ситуацији успела да избегне рат и избори мир. А мир је заиста победа јер са њим побеђују живот и стварање, над смрћу и рушењем.

Ако смо овог пута, захваљујући упорности нашег руководства, успели да избегнемо замку своје вековне судбине, која је Србији остављала више гробова него новорођенчади, онда је наша срећа заиста велика. На свој начин о томе говоре и ова спомен обележја двојници српских војвода: Милану Обреновићу и ево, од данас, Живојину Мишићу.

Нека је вечна слава свим српским мученицима, ратницима и спасиоцима ове земље. Нек наша деца у миру и благостању подижу своје потомке.

Позивам господина генерала РАДОСЛАВА МАРТИНОВИЋА, помоћника начелника Генералштаба Војске Југославије да нам се обрати а потом заједно са потпредседником Владе Републике Србије Проф. Др. Ратком Марковићем и господином Стојаном Светозаревићем, старим ратником од 98 година, учесником Колубарске битке, председник Савеза удружења ратника ослободилачких ратова Србије 1912 - 1920, открије Споменик војводи Живојину Мишићу.

ХВАЛА!